

12 Господь сказал Моше: — Прости руку над землей египетской, чтобы привести саранчу, и прилетит саранча на землю египетскую, и пожрет всю траву на земле, все, что уцелело от града.

13 Моше простер свой посох над землей египетской, и весь тот день и всю ночь Господь насылал восточный ветер на землю. Настало утро, и восточный ветер принес саранчу.

14 Саранча пришла на всю землю египетскую. Ее было очень много по всей стране. Не было такого нашествия саранчи ранее и не будет впредь!

15 Саранча покрыла всю землю, так что земля стала черной; она съела всю траву на земле и все плоды на деревьях, которые остались после града. По всей земле египетской не осталось ни зелени на деревьях, ни полевой травы.

16 Фараон спешно призвал Моше и Афарона и сказал: — Согрешил я пред Господом, Богом вашим, и перед вами.

17 Простите же мое прегрешение и на этот раз. Попросите Господа, Бога вашего, чтобы Он отвратил от меня эту погибель!

18 [Моше] вышел от фараона и попросил Господа.

19 Господь переменял ветер на очень сильный западный [ветер], и тот унес саранчу, смел ее в Тростниковое море. Во всех пределах Египта не осталось ни одной саранчи.

20 Но Господь заставил фараона упорствовать, и тот не отпустил сынов Израиля.

21 [Тогда] Господь сказал Моше: — Воздень руку к небу, и тьма настанет в земле египетской. Эта тьма будет осязаема!

22 Моше воздел руку к небу, и настала густая тьма по всей земле египетской на три дня.

23 [Египтяне] не видели друг друга, и три дня никто не мог встать со своего места. А в жилищах всех сынов Израиля был свет.

24 Фараон призвал Моше и сказал: — Идите, служите Господу. Пусть только ваш мелкий и крупный скот остается, а ваши дети пусть идут с вами.

25 Но Моше ответил: — Ты должен отдать нам животных для жертв и всесожжений, которые мы принесем Господу, нашему Богу.

26 Наш скот также пойдет с нами, весь без остатка, ведь из него мы отберем [жертвы] для служения Господу, нашему Богу. А пока мы не придем туда, мы не узнаем, что именно мы должны принести в жертву Господу.

27 Но Господь заставил фараона упорствовать, и тот не согласился их отпустить.

28 — Уходи от меня, — сказал фараон [Моше], — и остерегайся, чтобы не попадаться мне

י' ויאמר יהוה אל-מלשה נטה ירך על-ארץ מצרים בארבה ויעל על-ארץ מצרים ויאכל את-כל-עשב הארץ את כל-אשר השאיר הברד

י' ונט מלשה את-מטהו על-ארץ מצרים ויהוה נהג רוח-קדים בארץ כל-היום והוא וכל-הלילה הבקר היה רוח הקדים נשא את-הארבה

י' ויעל הארבה על כל-ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא-היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה-כן

י"ט וכס את-עין כל-הארץ ותחשף הארץ ויאכל את-כל-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הותר הברד ולא-נותר כל-דק בעץ ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים

י"ט וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם

י"ז ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את-המות הזו

י"ח ויצא מעם פרעה ויעתר אל-יהוה

י"ט ויהפך יהוה רוח-ים חזק מאד וישא את-הארבה ויתקעוהו?מה סוף לא ישאר ארבה אחד בכל גבול מצרים

כ' ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל

כ"א ויאמר יהוה אל-מלשה נטה ירך על-השמים ויהי חושך על-ארץ מצרים וימש חושך

כ"ב ונט משה את-ידו על-השמים ויהי חושך אפלה בכל-ארץ מצרים לשלש ימים

כ"ב לא-ראו איש את-אחיו ולא-קמו איש מתחתיו לשלש ימים ולכל-בני ישראל היה אור במושבתם

כ"ד ויקרא פרעה אל-מלשה ויאמר לכו עבדו את-יהוה רק צאנכם ובהקדכם צגן-גם-טפכם ילך עמכם

כ"ה ויאמר מלשה גם-אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו

כ"ו וגם-מקננו ילך עמנו לא תשאור פרסה כי ממנו נקח לעבד את-יהוה אלהינו ואנחנו לא-נדע מה-נעבד את-יהוה עד-באנו שמה

כ"ז ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא אבה לשלחם

כ"ח ויאמר-לו פרעה לך מעלי השמר לך אל-הסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות

